

cen una gestió com uestedes. Interrumpan també la gestió y todas las concesiones al señor Ulibarri.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señora Ninet. (*Aplaudiments*)

El senyor conseller de Presidència:

Muchas gracias, presidenta.

La verdad es que no iba a levantarme, porque como no ha preguntado nada, pues no sé qué contestarle. Este turno es para preguntar y no para hacer valoraciones. (*Veus*)

En todo caso, en todo caso, si me permite, haré yo la mía también. En relación al hospital de Liria, ahí hay una UTE en la que está trabajando en la construcción de dicho hospital... Hospital, como otros muchos, que ha tenido que hacer durante estos años el Partido Popular porque en los años de ustedes la sanidad estaba dejada de la mano de Dios. (*Protestes*) Y a los hechos me remito, y a los hechos me remito. Y ese hospital en próximas fechas estará inaugurado para disfrute de todos los ciudadanos de esa área.

La verdad, la verdad que hay que tener valor para venir a esta cámara y poner en duda las actuaciones de La Generalitat, cuando ustedes no tendrían que mirar muy lejos para encontrar irregularidades, para encontrar delitos en compañeros suyos de su partido, muchos de ellos (*inintel·ligible*) ...

La diferencia entre ustedes y nosotros, además de la manera de gobernar, una de ellas, es que las causas se inician con el Partido Popular de manera escandalosa, con nocturnidad, con policías, y de una manera estafalaria, y luego terminan en nada, y las suyas se tienen que iniciar con el clamor popular de la gente de ver a un alcalde, en un pueblo, cómo, en televisión, está cogiendo dinero para luego dar licencia. Esa es otra de la diferente manera de entender la política entre ustedes y nosotros.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Ara correspon al Grup Compromís. Té la paraula la portaveu sùndica, il·lustre diputada, senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Bon dia, senyories, senyor president.

Sempre és una oportunitat inusual tenir-lo entre nosaltres. Per cert, que bé li queda el trage. Que bé li queda el trage.

Tindria vosté l'amabilitat de contestar la següent pregunta: ¿quina valoració fa el Consell i quines mesures pensa prendre com a conseqüència de les darreres resolucions del TSJ i Tribunal Suprem en matèria de sanitat i educació, i d'altres actuacions d'investigació judicial que afecten el Consell?

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Per a contestar té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, presidenta.

Senyories.

Per què diu això, que no és usual que jo estiga ací contestant preguntes? És una *coletilla* d'inici de totes les seues inter-

vencions. El que passa és que és una *coletilla* ja reiterada al llarg de dos anys. Dins de dos anys continuarà dient, amb la *coletilla* d'entrada: «Bon dia. És inusual tindre al president de La Generalitat aquí...» Jo crec que eixa part de la carta d'ajust, de l'entrada seua... (*inintel·ligible*) ..., jo crec que hauria d'anar-se'n fora ja, perquè no té sentit: estic ací sempre. (*Aplaudiments*) Sóc el president del govern valencià que més vegades ha vingut ací, el que més. El que més, pot comparar per dalt, per baix; a l'est o a l'oest. El que més ha vingut ací, al parlament valencià a contestar preguntes i, a més, també a donar l'opció de repreguntes, que és una qüestió nova, nova, en esta cambra, ha sigut este president de La Generalitat.

La valoració? Doncs que cal complir les sentències, però, de moment, no sabem quina és la sentència, perquè la sentència respecte a l'Educació per a la Ciutadania encara no està redactada, me diu el conseller d'Educació. Quan estiga redactada, doncs sabrem el que ha dit, però pareix ser, en tot cas, que és una qüestió que correspon a Andalusia i Astúries, que varen ser els objectors. Quan tingam clar la sentència, doncs sabrem exactament com complir-la. Però mosatros sempre complim, amb les sentències.

Estava parlant, abans, de les adjudicacions. Vaig preguntar el nombre de licitacions de la Generalitat valenciana al llarg de l'any passat, per exemple: 2.000 licitacions, i sols 150 impugnacions, que tenen el seu camí administratiu, i que la immensa majoria dels casos, la immensa majoria dels casos acaben sempre donant la raó a la Generalitat valenciana. Però, bé, si hi ha alguna sentència que no estiga a favor de la comunitat o de la Generalitat valenciana, mosatros, doncs a complir, com sempre, perquè el que ha de fer una administració, i qualsevol institució, i qualsevol persona, és quan té una sentència en contra, doncs complir-la. Però, en qualsevol, en la qüestió de la pregunta d'Educació per a la Ciutadania pareix que no està redactada encara la sentència.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, té vosté problemes amb la justícia. Senyor Camps, el seu govern té problemes greus amb la justícia, i el problema amenaça, a més, amb arribar a totes les conselleries. No s'escude vosté amb una retòrica tan barata –que no està a la seua altura– de dir que el Tribunal Suprem encara no ha fallat la sentència d'Educació per a la Ciutadania, entre altres coses, perquè jo li preguntava, en genèric, sobre sentències, i n'hi han sentències del Tribunal Suprem, sentències ja publicades, senyor conseller –que el senyor conseller les coneix, hem parlat d'elles ací–, sobre, per exemple, l'homologació de títols en valencià, que li lleven la raó dia rere dia i convocatòria rere convocatòria, per exemple, perquè les sentències que La Generalitat té en contra, senyor Camps, ni una ni dos, se pot fer un compendi de l'Aranzadi, amb totes les sentències que té en contra.

I, efectivament, el TSJ també va suspendre cautelarment l'ordre d'Educació per a la Ciutadania i Drets Humans –sempre se li oblida, a vosté, allò dels drets humans, segurament és que no els interessa molt–, i va dir que el tema dels tres professors en classe i la doble via per a donar Educació per a la Ciutadania i Drets Humans és cautelarment... s'ha de suspendre perquè pot causar perjudicis irreparables, com perjudicis irreparables causa la seua política: en sanitat, 53, ni una ni dos, 53 sentències en contra obligant al pagament de proveïdors de la

sanitat valenciana, que vostés no estan pagant, 41 milions d'euros i 26 milions en interessos que han vostés d pagar. Per què? Perquè estan en bancarrota. I això, amb eixos diners, 21 milions que paguen en interessos per la seua mala gestió, es constrüix un hospital, o huit centres de salut, o quatre instituts d'Ensenyament Secundari, amb els diners que vostés tiren al fem per la seua mala gestió.

I és que estem en ruïna, en bancarrota, per la seua política nefasta de grans i especials esdeveniments. Eixa gestió nefasta l'han feta, però, amb els diners dels valencians i valencianes. Però ara ja sabem a on estan anant eixos diners. Ja sabem «la comunitat líder» a qui beneficia. Ja sabem, quan vosté diu que defensa els interessos dels valencians i valencianes, quins interessos, de quina gent poderosa defensa. I té vosté la barra de dir ací que ací s'ha defensat el trasvasament Tajo i Segura i els interessos dels valencians de les comarques del sud.

I me té igual que estiga vosté parlant, també ho fa sempre. Ací tot el món tenim les nostres *coletilles*. Vosté se dedica a parlar i jo me dedique a dir-li el que crec que és la veritat.

I vosté, ahir, no estava ací defensant els interessos dels valencians i valencianes. Per això dic que és un plaer inusual tindre'l ací. Damunt li tire floretes i se queixa. Vosté ahir estava fent-li costat a eixe principi de cadàver polític, que és el senyor Rajoy, per la seua culpa, per cert. (*Remors*) Ahí estava vosté, fent-li costat, a este senyor, i traient-se de la mànega, per a fer una cortina de fum en contra de les investigacions que estan patint, el tema de la cacera, que, per cert, efectivament, és desmanotat i, a més, els animallets no tenen la culpa de la vaga dels jutges.

Però, quina crisi vol vosté superar? Vosté ve ací a dir que vol superar la crisi, ¿quina: l'econòmica, la penúria dels valencians i valencianes que estan aturats, o vol superar la crisi del PP, provocada, precisament, per estes investigacions judicials, de trames de corrupció, de trames de presumptes finançaments il·legals del partit, de concessions de contractes il·legals?

I sí, jo sospite. Jo sospite. Sospite perquè reiteradament ens neguen el dret a preguntar. Sospite perquè reiteradament ens neguen la documentació que demanem. I això no pot portar a ninguna altra qüestió que a la sospita.

Quant de temps, senyor Camps, pensa amagar-se darrere de les cortines de ceràmica de les preguntes dels periodistes, de les peticions de l'oposició i dels interrogants dels ciutadans i ciutadanes? Quant pensa amargar-se?

I ara ve ací a dir que vosté és un president «irresponsable», en el sentit jurídic. Ací l'únic «irresponsable» que n'hi ha és el rei, jurídicament parlant. Vosté té obligació de controlar el seu govern. «Ah!, jo no sé qui té els contractes. Jo no sé qui té les adjudicacions. Jo el que vull és que la cosa funcione.» Vosté és el responsable d'este govern i vosté ha de saber les coses que passen.

Donarà explicacions? ¿Compareixerà davant d'aquesta cambra, però no cinc minuts? Compareixerà...? No li demane que estiga fins a mitja nit, en mig dia me conformaria..., que vosté vinga ací a donar explicacions, a donar la documentació, a explicar les concessions de TDT... Per cert, ¿no li dóna por que la política del PP i del Consell l'haja de marcar el que més concessions té de TDT, i no vosté?

La transparència és aliada dels governs, senyor Camps. Només una ment estreta no ho entén això. Efectivament, a vosté, els trages, li queden molt bé, eixos que no paga, però el trage del govern li està gran, (*remors*) la camisa..., la camisa..., la camisa no li arriba al coll i no hi haurà íntima amistat que el salve a vosté d'açò! (*Remors*)

La senyora presidenta:

Señores diputados, si son tan amables de guardar silencio, continuamos.

Té la paraula, per a contestar, el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señora presidenta.

Quando faltan los argumentos se va uno a lo primero que pilla... (*aplaudiments*) a lo primero que pilla, (*rient*) por aquí y por allá. A lo primero que pilla.

Oiga, el señor Rajoy tiene cerca de 10 millones de votos, que lo consolidan como líder de la oposición. A mí la palabra «cadáver político» es una palabra que me resulta un tanto dura, dura. Pero, en fin, mirando sus escaños yo no sé exactamente dónde está la relación, (*aplaudiments*) porque, la verdad, es un espectáculo... Lo que ustedes han hecho con sus compañeros de grupo parlamentario es un espectáculo mundial, inusual durante treinta años de democracia autonómica.

Le estaba... (*Rient*) Le estaba diciendo que efectivamente la sentencia no está del todo redactada y estamos esperando para saber cuál es la consecuencia al respecto.

Però vosté ha començat la seua intervenció amb unes sentències dels tribunals, respecte a una qüestió que per a mi és prioritària, prioritària. Jo no sé el que pensarà la majoria de la cambra, de la cambra que representa el poble valencià. Entre altres moltes coses, el valencià és una senya d'identitat nostra. El tenim sempre dins del nostre cor i de les nostres famílies. Forma part..., forma part d'un sistema de valors i de model de convivència i de compromís en la nostra història i en el nostre futur. Defendre la integritat, defensar l'autoritat i defensar la capacitat d'ensenyança de la nostra llengua és per a mi una prioritat... (*aplaudiments*), una prioritat, i vosté... i vosté... i vosté el que vol, el que vol és que n'hi hasca una permeabilitat territorial que acabe definitivament amb la singularitat del valencià. (*Veus*) El que vosté sap perfectament, perquè se refereix a les sentències d'homologació entre el valencià i el català, i jo tota la vida faré el mateix..., (*aplaudiments*) tota la vida: defensar el valencià, sempre. I no me dóna vergonya. I el dia..., i el dia que este poble claudique, davant qualsevol circumstància d'homologació entre el valencià i el català, no serà el nostre poble. Però això no passarà mai. (*Applaudiments*) Mai. Eixa és la diferència. Eixa és la diferència.

I és que vosté ha començat ací dient que no estem complint les sentències d'homologació. De quina homologació...? De quina homologació estem parlant? (*Veus*) L'homologació de dos llengües, i és molt important per a nosaltres i per al nostre futur que nosaltres hem de tindre l'autoritat total per a defensar i ensenyar el valencià. El dia que n'hi hasca una homologació total seran altres autoritats les que decidiran sobre la llengua que és marca del poble i del sentiment valencià.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

La senyora presidenta:

Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Jo... I des del nostre grup considerem que les coses són més senzilles que tot açò, i no cal escudar-se en l'embolic, en la crispació, en el conflicte, per a respondre una pregunta molt senzilla, i és... si vostés tenen alguna cosa a amagar. Jo crec que no, veritat? Aleshores, van a donar vostés com a govern a la cambra de representació de tots

els valencians, no només els contractes, sinó les factures, les factures, com fan tots els parlaments democràtics del món? Van a entregar la documentació dels contractes i de les factures a una empresa que ha facturat molt en preus superiors als d'altres licitadors? Van a depositar-ho a esta cambra, sí o no?

Perquè amb la confusió que vostés han creat pareix que Orange Market és una varietat de taronja. (*Remors*) Però no, resulta que és una empresa que ha facturat de forma multimilionària als diners de tots els valencians, al pressupost, i també ha treballat per al Partit Popular, de forma lícita. Però simplement volem saber si el govern valencià va...

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

El senyor Morera Català:

...a fer el que fan tots els parlaments democràtics del món. Facturen i contracten...

La senyora presidenta:

Senyor Morera...

El senyor Morera Català:

Sí o no?

La senyora presidenta:

Senyor Rambla.

El senyor conseller de Presidència:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor diputat, m'imagino que vosté coneix el reglament d'esta cambra. I, per tant, com coneix el reglament d'esta cambra, sabrà al que té dret i al que no té dret; mosatros al que tenim obligació i al que no tenim obligació. I el mateix li dic al Grup Parlamentari Socialista.

El dilluns de matí poden vindre on vullguen i estaran encantats de ser rebuts, però cal ajustar-se al reglament, i el reglament estableix unes garanties en favor de l'oposició i del govern, i demane que se respecten eixes normes que tots vostés coneixen.

I la veritat que, dit això, dit això, complides les normes, amb les quals m'imagino que estaran d'acord, tindran tota la transparència, com sempre han tingut des del govern de La Generalitat, (*remors*) com sempre han tingut des del govern de La Generalitat.

Una altra cosa és que vostés tenen la seua trama mental i volen arribar a on els documents no li arriben. Però d'això no té la culpa este govern. Vostés seguisquen treballant en això, en un dia com el de hui que els recorde que hem conegut que Espanya ha entrat en recessió. I sap vosté que en esta cambra l'únic que s'ha preocupat d'això ha sigut el president Camps (*veus*) i el govern popular? Sap vosté que això que li preocupa al senyor Camps i al govern popular és el que preocupa a cinc milions de valencians, dels quals la majoria tenen el suport del Partit Popular. Seguisquen vostés preocupant-se d'estes coses i no del que li preocupa a la gent que, pel que es veu, seguirem molt de temps en esta distribució parlamentària. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Senyor Camarasa.

El senyor Camarasa Albertos:

Gracias, señora presidenta.

Para solicitarle permiso para contestar a una interpelación... (*Remors*)

La senyora presidenta:

Perdón, no ha lugar, no ha lugar. Perdón...

El senyor Camarasa Albertos:

Permítame, y termino. Luego usted...

La senyora presidenta:

Perdón, no ha lugar...

El senyor Camarasa Albertos:

Luego usted, señora presidenta, luego usted haga como tiene por costumbre actuar...

La senyora presidenta:

No ha lugar, señor Camarasa.
Le llamo al orden, señor Camarasa. (*Protestes*)

No, no, tiene derecho a contestar nada.
Señor Camarasa, le ruego, por favor, que tome asiento.
Señora Mollà, tiene la palabra. (*Remors*)

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, senyor Camps, avui li done la raó en una cosa. Com vosté ha dit, *despejar las dudas y las amarguras*. Per això no tindrà problemes a contestar a la meua pregunta. I com que jo no tinc una foto amb el senyor Ulibarri, supose que tinc legitimitat per a preguntar-li i que algú em conteste d'aquest govern.

Aquest home va aconseguir 13 llicències de TDT en la nostra comunitat, i en el seu moment no s'explicaren ni els motius ni els criteris de l'adjudicació d'aquestes llicències a aquesta persona.

Per tant, tres preguntes clares, tres, clares: quins foren els criteris per aconseguir aquestes llicències? En el cas de no donar una explicació transparent, la pregunta seria: va vosté utilitzar la concessió de llicències de TDT a la nostra comunitat per a pagar favors a empresaris afins al Partit Popular? I, l'última, l'última, i si esta me la poden contestar ja me quedaré contenta: pensen vostés retirar les llicències en concordança amb el tall de relacions amb aquestes persones imputades per corrupció, per una trama de corrupció a nivell estatal? Pensen vostés fer açò? Una pregunta clara...

La senyora presidenta:

Muchas gracias.

La senyora Mollà Herrera:

...i, com que no hi ha foto, tinc legitimitat per saber-la.

El senyor conseller de Presidència:

Senyora presidenta, moltes gràcies.

Jo crec que tan respectable és que un empresari treballe en esta comunitat, en este cas en unes llicències de TDT, com respectable és, supose, que siga adjudicatari de la variant de Benissa, adjudicada pel Ministeri de Foment a eixe mateix empresari en distintes empreses que té; cosa que... La pregunta, (*remors*) la pregunta li l'estic contestant.

Un empresari, a més, que és en Espanya dels que estan treballant en mitjans de comunicació en distintes comunitats autònomes. I, per tant, a priori és tan respectable de ser adjudicatari d'estes televisions terrestres com la resta d'empresaris que se van presentar a eixe concurs. Que, per cert, crec recordar que era al voltant de quasi 40 televisions, i 13 van ser, o 12, les adjudicatàries.

Vull dir que no vullga, no vullga, no vullga sembrar dubtes on no hi ha. Si vosté té algun dubte, (*veus*) si vosté té algun dubte ho té molt fàcil. Jo la invite, jo mateix l'acompanyaré als tribunals a presentar les denúncies que crega oportunes. (*Veus*) Mentres tindrà tota la transparència perquè conega el que s'ha fet, com s'ha fet i com s'ha deixat de fer. Però no pose en dubte el nom del govern de La Generalitat perquè no té cap raó per a fer-ho, i el lloc on posar-lo en dubte és en els tribunals.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies. (*Veus*)

***Projecte de llei de coordinació del sistema valencià d'investigació científica i desenvolupament tecnològic.
Esmena a la totalitat presentada pel
Grup Parlamentari Socialista***

La senyora presidenta:

Continuem amb el debat de totalitat del Projecte de llei de coordinació del sistema valencià d'investigació científica i desenvolupament tecnològic. Esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Per a la presentació del projecte de llei per part del Consell, té la paraula l'honorable conseller d'Educació, il·lustre diputat senyor Alejandro Font de Mora.

El senyor conseller d'Educació:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

És per a mi un honor presentar-los en esta cambra el contingut del Projecte de llei de coordinació del sistema valencià d'investigació i desenvolupament tecnològic.

És una llei que obeeix a la necessitat d'aprovar un nou marc normatiu que tinga en compte tres grans...

La senyora presidenta:

Por favor...

El senyor conseller d'Educació:

...canvis que s'han produït...

La senyora presidenta:

Honorable conseller, por favor.

Rogaría a los señores diputados, por favor, que despejen los pasillos, por favor, para que podamos seguir con el debate.

Señores diputados, por favor, les rogaria que tomaran asiento. (*Remors*)

Muy bien, gracias.

El senyor conseller d'Educació:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Dia que esta llei obeeix a tres canvis importants en la nostra comunitat, produïts en els últims anys.

En primer lloc, l'aprovació d'un nou estatut d'autonomia de la comunitat que estableix les competències regionals en matèria de ciència i tecnologia i exigix una actualització profunda i qualitativa de la norma valenciana sobre investigació científica i desenvolupament tecnològic.

En segon lloc, en els últims anys s'han aprovat dos normes que afecten directament el sistema d'investigació valencià, la Llei 4/2007, de 9 de febrer, de coordinació del sistema universitari valencià, i la Llei 5/2006, de 25 de maig, de creació de l'Agència Valenciana d'Avaluació i Prospectiva.

I, en tercer lloc, la comunitat disposa en estos moments d'un marc d'investigació científica i desenvolupament tecnològic que necessita una norma que responga a este nou escenari ben diferent del que considerava la Llei encara vigent, 7/1997, de 9 de desembre, de foment i coordinació de la investigació científica i del desenvolupament tecnològic de la Comunitat Valenciana, llei que en el seu moment vaig tindre també l'honor de ser ponent quan era diputat en esta cambra.

Dotze anys després, el sistema d'investigació a la Comunitat Valenciana genera uns resultats que la situen en un lloc destacat, no sols per la quantitat i la qualitat de les publicacions, sinó també per les invencions i les patents sol·licitades. És a dir, en el moment actual els reptes han canviat, són distintos i són més ambiciosos.

És per això que la nova llei de la ciència ja no pot limitar-se sense més a fomentar la investigació, sinó que ha de crear les condicions per aconseguir i mantindre l'excel·lència científica, eixa que, gràcies a l'esforç fet per La Generalitat, ja troben molts dels nostres grups d'investigació.

Destacaré, si m'ho permeten, cinc pilars bàsics sobre els quals es fonamenta esta nova llei, que és:

Primer, la globalització de la labor científica. Si la comunitat científica va ser sempre universal, hui més que mai es donen les condicions perquè ho siga. La inserció de l'espai d'investigació valencià en este nou context ha de dur-se a terme a través de la seua plena inserció en l'Espai Europeu d'Investigació. En este sentit, i seguint una de les recomanacions del *Llibre verd de l'espai europeu d'investigació*, la Llei de la ciència valenciana crea la matriu interactiva de l'Institut Superior d'Investigació Cooperativa, la MISIC, com una agrupació de comunitats virtuals d'investigació que duguen a terme una labor efectiva de cooperació i associació entre els diferents sectors públics i privats.

Així mateix, fomenta la mobilitat entre els investigadors i, en particular, la captació d'investigadors destacats que puguen incorporar-se al nostre sistema d'investigació.

Segon. La investigació competitiva i cooperativa, que és l'altre punt important. Encara que puguen paréixer contradictoris, competitivitat i cooperativa, en el camp científic estos termes resulten complementaris, els marcs nacional i internacional. I per arribar a ser-ho, cal que realitzen una investigació cooperativa de relació amb altres grups d'investigació i amb l'empresa.

Per això, i a l'efecte de promoure la cooperació, una de les novetats d'esta llei és la regulació de l'accés dels investiga-